REPORTAGE Basketbalvereniging The Monks houdt een Summer Camp

’Niet te hoog dribbelen, dan ben je de bal kwijt’

Zes teams hebben ze bij basketbalvereniging The Monks. En dat mogen er komend seizoen wel wat meer worden. Op onorthodoxe wijze proberen ze daarom in Monnickendam nieuwe aanwas te krijgen. De Jeugd Summer Camp is bedacht om te laten proeven aan - wat ze bij The Monks noemen - de leukste sport ter wereld.

Arnold Aarts
arnold.aarts@mediahuis.nl

Felix Post doet voor hoe het moet.

FOTO’S ERIK RIETMAN

Monnickendam ■ „Zijn we nog op tijd?” Christien Dantuma komt om kwart over elf deze zaterdagochtend ietwat gehaast sporthal ’t Spil binnen gestiefeld. Aan haar zijde zoons Willem (12) en Eise (9) die komen voor de Jeugd Summer Camp. Natuurlijk zijn ze nog welkom. Hupp, sportschoenen aan en de zaal in. Dochter Mijke (6) blijft eerst nog aan de kant staan, maar wil ook meedoen. Moeder weer snel naar huis, om een haarband te halen en geschikt schoeisel.

Bij The Monks in Monnickendam - niet te verwarren met de Amerikaanse garagerockband uit de jaren zestig - kunnen ze iedereen goed gebruiken. Als kleine vereniging in een kleine plaats weten ze dat voorspoed moet worden afgedwongen. Ze hebben de 55 jaar niet volgemaakt door lethargisch achterover te leunen. Wie iets wil, moet zijn nek uitsteken.

Dat doet de club door zes zaterdagen achter elkaar - van 4 juli tot en met 8 augustus - de deuren wagenwijd open te zetten. Het is tekenend voor de ambities van The Monks, die eerder dit jaar met succes subsidie aanvroeg bij het lokale Sport- en Cultuurfonds. Daar wordt niet alleen dit initiatief van betaald, maar ook scheidsrechterscursussen en de scholing van coaches. In april is voor alle oudste basisschoolleerlingen van Waterland ook een 3x3 toernooi gehouden.

Inspanning

Ja, het organiseren van het Jeugd Summer Camp vereist extra inspanning van de toch al drukbezette vrijwilligers. Maar iedereen heeft het er graag voor over, vertelt Nicole Meijssen. Ze is niet alleen bestuurslid, maar ook speelster van het eerste damesteam en trainer-coach van het team van haar zoons Hugo (16) en Bram (13).

Ze zorgt daarnaast dat deze clinic ordelijk verloopt. Dat doet Meijssen niet alleen, acht jeugdleden zijn gekomen om de vijftien nieuwkomers de eerste lessen van het basketbal bij te brengen. Zoals Felix Post (12) die altijd komt opdagen ’als ik ergens mee kan helpen’. Hij geeft hier en daar een tip aan de jongens die voor het eerst in ’t Spil zijn. „De belangrijkste? Tijdens het dribbelen de bal niet te hoog laten komen, dan is het voor een tegenstander makkelijk om hem te veroveren.”

Tjebbo Wouters (13) is een van de nieuwkomers. Met een verhit hoofd van de inspanning komt hij na drie kwartier naar de kant om water te drinken. Hij heeft eerder gebasketbald, maar is er twee jaar geleden mee gestopt. Omdat hij toch alle tijd heeft in de vakantie, doet hij graag mee aan de clinic. „Nee, ik weet niet of ik weer lid word. Het hangt er ook een beetje van af in welk team ik eventueel word geplaatst. Ik ben niet zo goed, dus ik weet niet of ik het niveau aan kan.”

Nicole Meijssen legt uit.

> Wie het haantje wil zijn, gaat het niet redden in het basketbal

Gemengd

Felix Post is een half jaar geleden kampioen geworden met het team Onder 14. Maar komend seizoen is de ploeg niet meer hetzelfde. Het is de bedoeling dat de meisjes uit het gemixte team aan een eigen competitie gaan meedoen. Het mengen van de seksen is noodgedwongen, vertelt Meijssen. „Als ze jong zijn is dat geen probleem, omdat de meisjes dan motorisch verder zijn dan de jongens. Maar als ze ouder worden, komt de fysiek erbij kijken. Dan gaat het er steviger aan toe.” Daarom hoopt de organisatie vooral op meisjes bij de nieuwkomers.

Basketbal is voor kinderen niet alleen belangrijk om sportieve redenen. Meijssen merkt dat het ook goed is voor hun algemene ontwikkeling. „Het is een sociale sport met een positieve sfeer. Om te presteren, heb je een team nodig waarin ieder een eigen rol heeft. Wie het haantje wil zijn, gaat het niet redden in het basketbal. Het is ook goed voor het zelfvertrouwen van kinderen. Je ziet ze doorgroeien. Sommige kinderen die in het begin niks konden, zie je op den duur veel steviger in het veld staan.” Meijssen heeft nog geen idee wat het Jeugd Summer Camp de club oplevert. Voor The Monks is het een noviteit. Alle kinderen - of hun ouders - vullen bij binnenkomst hun gegevens in op een lijst. Uiteindelijk krijgen ze een vrijblijvend appje of mail met de vraag of ze lid willen worden.

Vissen

The Monks moet het volgens Meijssen niet alleen hebben van aanwas uit Monnickendam, maar heeft ook spelers uit Ilpendam, Broek in Waterland en Marken. „Maar als sportclubs vissen we hier wel in dezelfde kleine vijver. Daarom heb ik ook niets over het Summer Camp gezet in mijn andere sportapps. We zijn toch concullega’s van elkaar, je probeert geen leden van elkaar af te pakken.”

Bij The Monks wordt op dinsdag en donderdag getraind en de thuiswedstrijden op zondag gespeeld. Dat valt volgens Meijssen goed te combineren met andere sporten. „Zeker als je ziet hoeveel uur kinderen tegenwoordig gamen. Die tijd kun je ook in sport stoppen. Maar dat vergt ook iets van de ouders. Die hoeven er niet altijd bij te zijn, maar die worden weleens gevraagd aan tafel de score bij te houden of te rijden naar uitduels.”

Christien Dantuma ziet ondertussen hoe haar drie kinderen zich goed vermaken. Ze is vol lof over het initiatief. „Heel dapper om zoiets te doen, want je moet het allemaal maar praktisch organiseren. Het is ook heel inspirerend voor andere sportclubs. Ik ben zelf actief bij de Waterlandse Hockeyclub en ben heel benieuwd of dit aanslaat. Misschien is het ook wel iets voor ons.”